

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

VALVOLA KFT. kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(32744/10. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2013. október 22.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Valvola Kft. kontra Magyarország ügyben,

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Peer Lorenzen, *Elnök,*

Sajó András,

Nebojša Vučinić, *bírák*

és Seçkin Erel, *Megbízott Szekció Hivatalvezető-helyettes*

2013. október 1-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (32744/10. sz.), melyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján a Valvola Kft., egy magyar korlátolt felelősségű társaság („a kérelmező”) 2010. június 4-én terjesztett a Bíróság elé. A kérelmező társaságot Fülöp H. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte.

2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2013. március 7-én a panasz közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező egy budapesti székhelyű, végelszámolás alatt álló korlátolt felelősségű társaság.

5. 2000. július 3-án a kérelmező társaság kártérítési pert indított korábbi ügyvezető igazgatója ellen.

6. 2008. április 23-án a Fővárosi Bíróság részben helyt adott a kérelmező társaság keresetének, s az alperest 5.481.027 forint (megközelítőleg 18.700 euró), valamint ezen összeg kamatainak megfizetésére kötelezte.

7. A határozatot 2009. február 25-én hatályában fenntartotta a Fővárosi Ítélszék.

8. A kérelmező társaság felülvizsgálati kérelmét a Legfelsőbb Bíróság 2009. december 15-én érdemi vizsgálatot követően elutasította.

AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

9. A kérelmező társaság azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével.

10. A Kormány vitatta a panaszt.

11. A figyelembe veendő időszak 2000. július 3-án kezdődött és 2009. december 15-én zárult le. Ilyen módon az eljárás három bírósági szinten kilenc évig és öt hónapig tartott. Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

12. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (egyéb esetjog mellett ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

13. Az elébe terjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem hozott fel olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért a 6. cikk 1. bekezdését megsértették.

14. A kérelmező társaság a 6. cikk 1. bekezdése, a 13. cikk, valamint a 14. cikk alapján az eljárás kimenetelét és állítólagosan tisztességtelen voltát is panaszolta. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatosan.

Amennyiben a kérelmező panasza úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- vagy jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve ha, és amennyiben e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthették. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. *García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999-I).

A jelen ügyben a Bíróság meggyőződött arról: az ügyiratok alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen vagy önkényes lett volna. Annak sincs jele, hogy a kérelmező számára a 13. és a 14. cikk alapján biztosított jogokat megsértették volna. Ebből következően a kérelemnek ez a része

nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdésének (a) pontja szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

15. Végül – első alkalommal 2013. június 18-i beadványában – a kérelmező társaság azt is panaszolta, hogy az eljárás hossza sértette a kérelmező társaság számára az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkében biztosított, a javak békés élvezetéhez való jogot.

A Bíróság úgy véli, hogy a 35. cikk 1. bekezdése szerinti hat hónapos határidő 2009. december 15-én kezdődött, amikor az ügyben az utolsó hazai határozat meghozatalra került. Ez a panasz azonban csak 2013. június 18-án, azaz a hat hónapos határidőn túl került benyújtásra. Ebből következően a kérelmet az Egyezmény 35. cikkének 1. és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

16. Az Egyezmény 41. cikkére támaszkodva a kérelmező társaság nem vagyoni kártérítésként összesen mintegy 23.000 eurót, valamint ezen összeg kamatait követelte. A Kormány vitatta az igényt. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező társaság nem vagyoni kárt szenvedett, és méltányossági alapon 2.700. eurót ítél meg számára.

17. A kérelmező társaság további 3.659.230 forintot (megközelítőleg 12.500 eurót) követelt a hazai bíróságok előtti eljárásban felmerült költségek és kiadások megtérítésére. Általánosságban a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek megtérítését is kérte. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatosan. A birtokában lévő információkra és esetjogára figyelemmel a Bíróság a hazai eljárásban felmerült költségek megtérítése iránti igényt elutasítja, de a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek megtérítésére 1.000 euró megítélését ésszerűnek tartja az ügyvéd által képviselt kérelmező társaság számára.

18. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:

(a) hogy az alperes Államnak három hónapon belül az alábbi összegeket kell kifizetnie a kérelmező számára nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:

(i) nem vagyoni kár tekintetében 2.700 (kétezer-hétszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,

(ii) költségek és kiadások tekintetében 1.000 (egyezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2013. október 22-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Seçkin Erel
Megbízott Hivatalvezető-helyettes

Peer Lorenzen Elnök